



هفته گذشته با ناکامی بزرگ صهیونیست‌ها به اتمام رسید

۴ شوک مقاومت به صهیونیست‌ها

رونمایی از پهپاد انتحاری شهاب، موشک عیاش، حمله به سامانه‌های گنبد آهنین و حمله راکتی از جنوب لبنان اوضاع را برای صهیونیست‌ها سخت‌تر کرد



استفاده از پهپادهای انتحاری و شلیک‌های رگباری این سامانه‌های نزدیک به غزه را از کار بیندازند. این اقدام پس از خالی شدن خشاب موشکی بسیاری از لانچرهای گنبد آهنین در روز پنجشنبه و جمعه اتفاق افتاد تا صهیونیست‌ها طعم سومین تحول بی سابقه را در آخر هفته گذشته بچشند.

۹ چهارمین تحول از سوی جنوب لبنان

روز پنجشنبه اما به‌سادگی برای صهیونیست‌ها پایان نیافت. در آخرین ساعات این روز شلیک ۴ تا ۳ راکت از جنوب لبنان به سمت شهرک‌های صهیونیست‌نشین در منطقه الجلیل در شمال فلسطین اشغالی، تحول عمده دیگر در معادلات میدانی بود. پس از شلیک این راکت‌ها که صهیونیست‌ها ادعا کرده‌اند ۳ تا ۴ راکت بوده است، صدای انفجارهای متعدد از برخی شهرک‌های صهیونیست‌نشین در شمال فلسطین اشغالی شنیده شد؛ این انفجارها درحالی بود که سامانه گنبد آهنین نیز فعال نشده بود. صهیونیست‌ها مدعی هستند بنابر دلایلی این راکت‌ها را رهگیری نکرده‌اند، از جمله اینکه آنها در مناطق غیرمسکونی سقوط می کرده‌اند. پس از انجام این حملات منابع نزدیک به حزب الله لبنان اعلام کردند این گروه راکتی به سمت رژیم صهیونیستی شلیک نکرده است. منابع خبری پس از آن طبق گمانه‌زنی منابع محلی احتمال دادند که گروه‌های فلسطینی مستقر در اردوگاه‌های جنوب لبنان، این راکت‌ها را به‌سوی سرزمین‌های اشغالی شلیک کرده باشند. با وجود این ادعاهاو گمانه‌زنی‌ها حمله راکتی پنجشنبه‌شب به‌سوی منطقه الجلیل دارای اهدافی خاص بود. در صبح این روز تل آویو رجزخوانی برای

شعله‌های آتش در سرزمین‌های اشغالی همچنان زبانه می کشد. این درگیری‌ها که از دوشنبه شب هفته گذشته آغاز شده، کماکان ادامه


سیدمهدی طالبی

روزنامه‌نگار

داشته و رژیم صهیونیستی را در تنگنای بی سابقه قرار داده است. تل آویو روز دوشنبه هنگامی که به تجاوزات خود علیه مردم قدس و اماکنی مانند مسجدالاقصی ادامه می داد، فکر نمی کرد اولتیماتوم فرماندهان نظامی نیروهای مقاومت غزه برای صهیونیست‌ها به این زودی جهنمی سوزان بیافریند. در جریان درگیری‌های ماه رمضان در شهر قدس و در درگیری‌های روز و ظهر دوشنبه مسجدالاقصی به‌ناگهان از بلندگوهای این مسجد مقدس صدای استغاثه و طلب کمک از نیروهای مقاومت برخاسته و بارها نام محمد الضیف، فرمانده گردان‌های عزالدین قسام شاخه نظامی حماس برده شد. به همین دلیل گروه‌های مقاومت در منطقه غزه بلافاصله واکنش نشان داده و در اولتیماتومی شدید اعلام کردند در صورتی که رژیم صهیونیستی تا ساعت ۱۸ آن روز مسجدالاقصی را ترک نکرده و بازداشتی‌های وقیع اخیر را آزاد نکند، درس سختی به این رژیم خواهند داد. با سرسختی نشان دادن مقامات صهیونیست ساعتی پس از اتمام اولتیماتوم، گروه‌های مقاومت صدها راکت به‌سمت شهرک‌های فلسطینی‌نشین شلیک کرده و ۱۷۰ راکت رانیز روانه تل آویوپایتخت رژیم صهیونیستی کردند. راکت‌باران سنگین شهرک‌های صهیونیست‌نشین و آتش پر حجم روی تل آویو، نخستین تحول این جنگ بود که در نقطه آغازین آن رخ داد. با این حال روز پنجشنبه نقطه دوم تحول ساز در جنگ بود. اخبار متعدد منتشرشده از میداین نبرد حاکی از رونمایی نیروهای مقاومت غزه از پهپادهای انتحاری «شهاب» بود که با آنها موفق شد میداین نفت و گاز رژیم صهیونیستی در دریای مدیترانه را هدف قرار دهد. به دنبال این حمله به دستور وزیر انرژی رژیم صهیونیستی فعالیت سکوهای نفت و گاز صهیونیست‌ها در دریای مدیترانه به‌خصوص در اطراف غزه متوقف شده است. این سکوها امیدتل آویوبرای آینده رژیم صهیونیستی هستند تا به‌وسیله آنها صهیونیست‌ها ضمن رهایی از واردات انرژی بتوانند مقداری از آن را نیز به اروپا صادر کرده و ارتباطات خود با کشورهای قاره سبز را مستحکم‌تر کنند. برای بهره‌برداری از میداین نفت و گاز مدیترانه نبردی خاموش میان ترکیه، یونان، قبرس، سوریه، لبنان، مصر و رژیم صهیونیستی وجود دارد که ائتلاف‌بندی‌هایی نیز میان آنها صورت گرفته و پای کشورهای فرمانطقه‌ای مانند فرانسه، امارات و حتی عربستان سعودی نیز به آنها باز نشده است. امارات یکی از کشورهایی است که در بلوک حامی رژیم صهیونیستی در رقابت بر سر میداین انرژی مدیترانه حاضر بوده و در ماه گذشته بخشی از سهام یکی از سکوهای گازی رژیم صهیونیستی را خریداری کرد. هفتم ماه جاری (اردیبهشت) بود که پایگاه اطلاع‌رسانی «امارات ۷۱» در خبری اعلام کرد، شرکت سفاری «بلیک دراینگ» متعلق به رژیم صهیونیستی با امضای یک توافقنامه با شرکت اماراتی «مبادله» ۲۲درصد از سهام خود در میدان گازی «تمار» را به امارات واگذار کرده است. این میدان روز چهارشنبه به دنبال حمله موشکی مقاومت به تأسیسات هسته‌ای دیمونا بسته شد. زیرا صهیونیست‌ها اعلام کردند احتمال دارد از راکت‌های مورد استفاده در حمله به دیمونا برای تهاجم علیه میدان گازی تمار نیز

۹ گزارش

سامانه پدافند هوایی کوتاه‌برد صهیونیست‌ها در مجموع عملکردی فاجعه‌بار داشته است

بررسی عملکرد سامانه «گنبد آهنین» در جنگ اخیر

یکی از وجوه بارز صهیونیست‌ها تبلیغات و بزرگنمایی‌های رسانه‌ای از توانایی‌ها و امکانات‌شان است. وجود رسانه‌های متعدد، پرنفوذ و باسابقه‌بین‌المللی درکنتر حمایت‌های جهانی باعث شد تار و پوت‌های صهیونیستی برواقعیت‌ها غلبه داشته باشند. این روایت‌ها لازما ظاهر ماجرا را تغییر نمی دهند اما با انتشار شطرنجی وقایع تنها اجازه دیده شدن بخش‌های سفید ماجرا را به مخاطبان می دهند. سامانه گنبد آهنین یکی از نقاط تمرکز صهیونیست‌ها در سال‌های اخیر بوده است. آنها در تمامی جهان این گونه جا انداخته‌اند که این سامانه می تواند امنیتی کامل در برابر راکت‌های کوتاه‌برد ایجاد کند. جنگ اخیر غزه اما باعث شد به کار بردن تا مین امنیت توسط گنبد آهنین به فراموشی سپرده شود، با این حال صهیونیست‌ها می کوشند از مزیت‌های نسبی این سامانه مجدداً یک بزرگنمایی در سطح جهانی بسازند. آنها مدعی هستند سامانه گنبد آهنین موفقیت‌بالایی در شکار راکت‌ها دارد. به همین دلیل سعی کرده‌ایم در بخشی از گزارش مربوط به جنگ در فلسطین اشغالی به بررسی چندبعدی عملکرد سامانه گنبد آهنین نیز بپردازیم.

۹ قیمت سامانه گنبد آهنین

درباره قیمت هر موشک از سامانه گنبد آهنین عده‌های متفاوتی ذکر شده است، قیمت‌هایی مانند ۵۰، ۸۰، ۱۰۰ و حتی ۱۵۰ هزار دلار. این اتفاق می‌تواند سه دلیل داشته باشد؛ نخست آنکه معمولاً با بالا رفتن تعداد سفارش‌ها از یک سلاح، قیمت تمام‌شده ساخت آن کاهش می‌یابد. این تفاوت قیمت‌ها احتمال دارد مربوط



تاکتیکی که به‌خوبی عمل کرده است و تقریباً بخش اعظم راکت‌های پیشرفته غزه از تور گنبد آهنین گریخته‌اند. دومین وظیفه راکت‌های ساده مقاومت غزه نا امن سازی شهرک‌های صهیونیست‌نشین است. برای رسیدن به این هدف تلفات گبری بالا از میان صهیونیست‌ها مطلوب نیست، بلکه وظیفه راکت‌ها نا امن سازی این شهرک‌هاست تا ساکنان غاصب آن به فکر بازگشت به کشورهای اصلی خود بیفتند. معمولاً در هر دور موشکباران شهرک ۱۰۷ هزار نفری عسقلان بیش از ۱۰۰ راکت به‌صورت همزمان به سمت این شهرک شلیک می‌شوند. صهیونیست‌ها مدعی هستند سامانه گنبد آهنین ۸۰ تا ۹۰ درصد آنها را نابود می کند. تصاویر منتشرشده از سقوط راکت‌ها در این شهرک نشان می‌دهد با وجود اصابت برخی راکت‌ها به خانه‌های عسقلان تخریب‌ها بعضاً ناچیز بوده‌اند، حتی در زمانی که دورا کت روی یک خانه فرود آمده و محل اصابت آنها نیز کمتر از سترم یا یکدیگر فاصله داشته است. این راکت‌ها با هزینه کم و امکانات محدود موجود در غزه ساخته می‌شوند و همان‌طور که گفته شد از اساس قرار نیست از شهرک‌نشینان تلفات جانی بگیرند، بلکه هدف نا امن سازی است. در هر بار شلیک به عسقلان که بین ۱۰ تا ۲۰ راکت از سد گنبد آهنین عبور کرده‌اند نیز تمامی راکت‌ها به مناطق مسکونی برخورد نداشته و در نواحی خالی از سکنه فرود آمده‌اند. شلیک تعداد کمی راکت ساده با قدرت انفجاری کم، عبور تعداد کمی از آنها از سد گنبد آهنین، برخورد تعداد کمی از راکت‌های عبور کرده از سامانه گنبد آهنین به مناطق مسکونی و تخریب بسیار محدود، شکل ظاهری قضیه موشکباران شهرک‌های صهیونیست‌نشین مانند عسقلان است. اما باید در نظر داشت که این مساله اهداف مقاومت غزه را تا مین می کند. اگر سامانه گنبد آهنین وجود نداشت شاید مقاومت در هر بار تنها ۱۰ راکت را به این منطقه شلیک می کرد و آنها را هم به‌سمتی تنظیم می کرد که برخوردشان با مناطق مسکونی احتمال کمی داشته باشد، زیرا هدف یک چیز است و آن نا امن سازی است. حالا به‌دلیل وجود سامانه گنبد آهنین مقاومت به‌جای شلیک ۱۰ راکت-که شاید دو راکت آن به مناطق مسکونی برخورد می‌کرد- ۱۰۰ راکت به‌سمت شهرک‌های صهیونیست‌نشین شلیک می‌شود که احتمال دارد ۲۰ عدد از آنها از سامانه گذشته و ۱۰ مورد از آنها نیز به مناطق مسکونی برخورد کنند. این نتیجه‌ای است که سامانه گنبد آهنین با وجود موفقیت‌های فنی برای شهرک‌نشینان صهیونیست به‌بار آورده و در عمل باعث شده است راکت‌های بیشتری به سمت آنها نشانه گرفته شوند. سامانه گنبد آهنین برخلاف عملکرد فنی خوب خود به‌دلیل شرایط موجود در نبردهای راکتی عملاً مانع از نا امن سازی مناطق مسکونی نشده و از سوی دیگر موجب شده تاکتیک‌های اتخاذشده برای عبور از این سامانه باعث هدف گیری این شهرک‌ها به‌دفعات بیشتری شود، به‌عنوان مثال در صورت شلیک راکت به‌سمت تل آویو این راکت‌ها باید از سد سامانه‌های پدافند

موشکی شهرک‌هایی موجود در مسیر تل آویو نیز رد شوند که برای این کار نیروهای مقاومت غزه مجبور می‌شوند این شهرک‌ها را نیز به‌شکل عملی و دقیق‌تری راکت‌باران کنند تا سامانه‌های پدافندی این شهرک‌ها مشغول شوند و راکت‌های اصلی به تل آویو برسند. بیشتر جمعیت صهیونیست‌ها در نوار اشغالی فلسطین اشغالی در کرانه دریای مدیترانه ساکنند، به همین دلیل ده‌ها شهرک در فاصله ۸۰ کیلومتری غزه و تل آویو وجود دارند. هنگامی که نیروهای مقاومت غزه بخواهند تل آویو را راکت‌باران کنند-مانند دوشنبه شب- این کار را با ۱۷۰ راکت انجام می‌دهند اما باید مسیر این راکت‌ها را محاسبه کنند تا ببینند از فراز چه تعداد از شهرک‌های صهیونیست‌نشین عبور می‌کند. اگر تعداد منطقه‌های تحت حفاظت گنبد آهنین از غزه تا تل آویو سه‌مورد باشند، به هر سه نقطه نیز هر کدام ۱۰۰ راکت شلیک می‌شود. نکته مهم اینجاست که راکت‌های مقاومت برای مشغول سازی سامانه‌های پدافندی موجود در این شهرک‌ها نمی‌توانند بی‌هدف شلیک شوند، زیرا گنبد آهنین تنها به اهدافی که به‌سمت مناطق مسکونی یا مناطق پرخطر مانند تل آویو می‌روند، شلیک می‌کند. به این معنا که رادار کنترل آتش گنبد آهنین قوس گرفتن راکت‌ها محاسبه می‌کند و تنها در دو صورت به‌سمت آن موشک شلیک می‌کند؛ یکی آنکه این راکت‌سمت وسیعی نامشخص به‌سمت مناطق مهم مانند تل آویو داشته باشد یا اینکه اگر از فاعش کم است آیا در مناطق مسکونی سقوط می‌کند یا خیر؟ پس در اینجا مقاومت بالاچار شهرک‌ها را نیز موشکباران می‌کند تا سامانه گنبد آهنین خیالش راحت شود که حتماً این راکت‌ها در مناطق مسکونی فرود خواهند آمد. امرغان گنبد آهنین برای شهرک‌های صهیونیست‌نشین تنها جذب راکت‌های بیشتر بوده است.

۹ هزینه برخورد راکت‌ها بالاتر است یا شلیک گنبد آهنین؟

حضور عملی در میدان نبرد معایب دیگری از گنبد آهنین را نیز آشکار کرده است. راکت‌های غزه در صورت اصابت به هر خانه زیر هزار دلار خسارت به‌بار می‌آورند اما شلیک هر موشک سامانه گنبد آهنین تقریباً ۱۰۰ هزار دلار هزینه دارد. باید توجه داشت که سامانه‌های پدافند هوایی برای بالا رفتن احتمال انهدام هدف معمولاً دو موشک به‌سمت آن شلیک می‌کنند. هر بار موشکباران عسقلان با ۱۰۰ راکت برای صهیونیست‌ها ۱۰ میلیون دلار آب می‌خورد. با این هزینه صهیونیست‌ها می‌توانند ۱۰۰ خانه در این شهرک بسازند، درحالی که برای نابودی کامل یک خانه باید ۲۰ راکت از نوع راکت‌های شلیکی حماس به یک خانه اصابت کند. اگر به‌شکل عملی خسارت‌های هر دور راکت‌باران شهرک‌های صهیونیست‌نشین با حمت به ۱۰ هزار دلار برسد، سامانه‌های گنبد آهنین با تلاش و سعی فراوان آن را به‌راحتی به نزدیک ۱۰ میلیون دلار می‌رسانند، در ضمن مانع از زندگی شهرک‌نشینان در پناهگاه‌های نیز نمی‌شوند.